



Arrest

nr. 340 649 van 6 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 1 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal van 25 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 december 2025.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat S. COPINSCHI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

“1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 25 september 2025, genomen door de gedelegeerde van de Commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker werd op 8 februari 2024 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en kreeg er verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 7 februari 2027 (Documenten, stuk 5, nr. 5). Hij verkreeg

tevens een Grieks reisdocument dat geldig is tot 8 april 2029 (Documenten, stuk 5, nr. 6; Landeninformatie, stuk 6, nr. 2). Verzoeker betwist dit niet (NPO, p. 8).

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat de commissaris-generaal van oordeel is dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

3. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3^o, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”;

- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”;

- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;

- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;

- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder het AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, het RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april

2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen zoals informatie van OSAR van 2024 en UNHCR, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek.

6. Verzoeker, een 22-jarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren. Verzoeker stelt slechts in zijn verzoekschrift dat het loutere feit dat hij niet door een psycholoog wordt opgevolgd in België, niet betekent dat hij gezien de huidige situatie in de Gazastrook niet in een ernstig verslechterde psychologische toestand verkeert.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie die verzoeker thans leeft erkent, dient er vastgesteld te worden dat er geen medische en/of psychologische attesten voorliggen die verzoekers psychologische problemen kunnen staven. Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

7. De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen, zoals ook de commissaris-generaal pertinent vaststelt. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen nu hij zelf verklaarde dat hij voor België koos als bestemming, omdat hij hier verwanten heeft (NPO, p. 11). Verder wordt er verwezen naar de correcte en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal:

“Wat betreft uw situatie op het vlak van huisvesting:

- *Het CGVS stelt vast dat u het overgrote deel van de tijd toegang had tot huisvesting in Griekenland. U kreeg ofwel onderdak bij uw werkgevers of u kon verblijven bij vrienden (CGVS, p. 9 -10). De korte tussenperiodes waarin u geen onderdak had, kunnen bezwaarlijk als representatief beschouwd worden voor uw situatie als begunstigde van internationale bescherming.*
- *In uw zoektocht naar huisvesting nam u op Kreta enkel telefonisch contact op met enkele Syriërs. U ging bij Helios langs op Kreta, maar zij boden enkel hulp aan gezinnen. U nam evenwel nooit contact op met de Griekse overheidsinstanties in het kader van uw zoektocht naar huisvesting (CGVS, p. 16-17). Dat u de taal niet sprak (CGVS, p. 17), neemt niet weg dat van u verwacht kan worden dat u zelf de nodige stappen zet in de zoektocht naar huisvesting.*

Wat betreft uw situatie op het vlak van werk:

- *U bleek tijdens uw verblijf in Griekenland in staat om verschillende keren werk te vinden. U werkte in totaal zo'n drie maanden in de landbouw, eerst voor Albanezen, vervolgens voor Pakistanen (CGVS p. 9 -10). Later trok u naar Kreta, waar u zich gedurende tweeëneenhalve maand als dagloner aanbood op een plein. Op die manier kon u één à twee dagen per week werk vinden (CGVS p. 10, 17).*
 - *Daarnaast bleek u – ondanks de door u beweerde moeilijke situatie op het vlak van werk – wel in staat om intern in Griekenland te reizen. U reisde naar Manolada, vervolgens naar Athene en terug, daarna nogmaals naar Athene en dan verder naar Kreta. Later nam u de boot naar Athene om Griekenland te verlaten. U kon dit allemaal betalen met het geld dat u verdiend had door te werken (CGVS p. 9-11).*
 - *Verder heeft u niet alle stappen ondernomen die redelijkerwijs van u verwacht mogen worden bij het zoeken naar werk. Wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt welke initiatieven u in Griekenland ondernomen heeft om een job te bekomen, antwoordt u enkel dat u elke dag naar het plein ging om te wachten op een opdrachtgever en dat u bij mensen informeerde of ze u aan werk konden helpen (CGVS p. 17). U heeft zich niet ingeschreven bij interimkantoren (CGVS p. 17-18). Dat u geen Grieks sprak of niet wist van het bestaan van interims in Griekenland (CGVS p. 17 -18), neemt niet weg dat van u verwacht kan worden dat u zelf de nodige stappen zet in de zoektocht naar een job. Bijgevolg kan ook verwacht worden dat u in de mogelijkheid verkeert om werk te bekomen in Griekenland.*
 - *Verder stelt u dat zowel door uw Albanese als uw Pakistaanse werkgevers opgelicht werd. U werkte voor hen maar ze betaalden u niet het volledige loon (CGVS p. 9-10, 19). Over deze oplichting heeft u echter met geen woord gerept bij de DVZ (CGVS Vragenlijst). Ook al stelt u dat u er de kans niet toe kreeg en dat er maar twee vragen over Griekenland gesteld kreeg (CGVS p. 19), blijft dit evenwel merkwaardig.*
 - *Wat er ook van zij, stelt het CGVS vast dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen heeft ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.*
- U stapte nooit naar de Griekse autoriteiten om aan te klagen dat u tweemaal opgelicht werd (CGVS p. 19). Dat u in het zwart werkte en dat u bezorgd was dat u in de problemen zou komen (CGVS p. 19), rechtvaardigt uw nalaten niet. Ook uw stelling dat u de taal niet sprak (CGVS p. 19), is niet voldoende om te concluderen dat u niet in de mogelijkheid verkeerde om uw rechten te doen gelden. De Griekse autoriteiten kunnen immers onmogelijk optreden indien u hen niet op de hoogte brengt. U toont dus helemaal niet op overtuigende wijze aan dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen heeft om in Griekenland uw rechten te doen gelden. U toont bijgevolg ook niet aan dat u voor de problemen die u met uw werkgevers had, of indien zulke problemen zich bij terugkeer naar Griekenland opnieuw zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn.*

Wat betreft uw situatie op het vlak van onderwijs (taallessen):

- U haalt aan dat u in Griekenland de taal niet sprak, dat u hierdoor moeilijk toegang had tot hulp en dat u hierdoor racistisch bejegend werd, en dat u niet met de autoriteiten kon communiceren om klacht in te dienen (CGVS p. 15, 16 - 18, 19-20, 21, 22)
- Vooreerst stelt het CGVS vast dat u voor de DVZ met geen woord rept over het gebrek aan kansen om de Griekse taal te leren. U probeerde wel Grieks te leren op uw werk (CGVS p. 18). U stelt verder dat er alleen maar privé-scholen zijn en dat taallessen betalend zijn (CGVS p. 18). Dit verklaart echter niet dat u geen verdere pogingen ondernam om u het Grieks eigen te maken. Er kan van u immers verwacht worden dat u zelf stappen onderneemt om op zoek te gaan naar taallessen teneinde zich de Griekse taal eigen te maken.”

“Verder beschikt u duidelijk over een netwerk en vertoont u de nodige zelfredzaamheid:

- Aangezien het verzoek van uw broer A.Q. (...) die net als u over de vluchtelingenstatus beschikt in Griekenland, door het CGVS eveneens niet-ontvankelijk werd verklaard, en gezien jullie een goed contact hebben, wat blijkt uit uw verklaring dat u naar België kwam omdat uw broer hier is (Verklaring DVZ vraag 28; CGVS p. 11), blijkt uit niets dat jullie niet samen naar Griekenland kunnen terugkeren, er samen een leven trachten uit te bouwen en er jullie rechten doen gelden.
- Verder heeft u een neef die in België woont. Hij betaalde voor u het vliegticket om van Griekenland naar België te reizen (CGVS p. 6, 11). Daarnaast kon u bij aankomst in België bij verschillende kennissen logeren (CGVS p. 4). Uit niets blijkt dat deze mensen niet bereid zouden zijn om u te ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland.
- U vond in België reeds de weg naar de arbeidsmarkt: u werkt ondertussen al meer dan een half jaar bij een bedrijf als inpakker van voedsel (CGVS p. 5). U heeft reeds 1000 euro gespaard (CGVS p. 6). Tevens was u, voor u een plaats kreeg in een opvangcentrum, in staat om gedurende een week een eigen woonplaats te huren (CGVS p. 4). Verder heeft u drie maanden lang lessen Frans gevolgd. Op uw werk spreekt u Frans (CGVS p. 6). U spreekt ook Engels (CGVS p. 18). Tevens kon u in Griekenland de nodige administratieve procedures doorlopen om uw Griekse verblijfsvergunning en reisdocument te bekomen (CGVS p. 8, 10).

Er dient dan ook besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om – geholpen door uw netwerk – moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.”

Uit bovenstaande vaststellingen kan geen oprechte intentie blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland. Op basis hiervan is het voor verzoeker dan ook onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taallessen in Griekenland. Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet op zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigden van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt tot 7 februari 2027.

De bestreden beslissing stelde verder omtrent de toegang tot de Griekse gezondheidszorg:

“Ten derde, waar u aanhaalt dat u medische problemen heeft, met name dat u reeds sinds 2021 een probleem heeft aan uw knie waarvoor u in Gaza geopereerd werd (CGVS p. 12-13), stelt het CGVS vooreerst vast dat u hier geen enkel begin van bewijs van neerlegt. Bovendien heeft u, wanneer u bij de DVZ naar uw gezondheidstoestand werd gevraagd, niets vermeld heeft over eventuele problemen aan uw knie. U stelde geen gezondheidsproblemen te hebben (Verklaring DVZ vraag 29; Bijkomende vragen M-status Griekenland). Dat u dit vergat te zeggen en dat het interview bij de DVZ kort was (CGVS p. 20), verklaart helemaal niet dat u toen letterlijk stelde geen problemen te hebben. Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS naar uw gezondheidstoestand wordt gevraagd, antwoordt u dat die goed is (CGVS p. 19). Daarnaast heeft u, hoewel u reeds meer dan een jaar in België woont, hier nog geen arts geraadpleegd (CGVS p. 13). U kreeg de kans om na het persoonlijk onderhoud medische stukken over te

maken (CGVS p. 20), doch het CGVS heeft tot op heden niets mogen ontvangen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van het probleem dat u beweert te hebben.

Er kan dan ook helemaal geen sprake zijn van een aangetoonde pathologie waarvan de aard of de ernst voldoende is om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in Griekenland zou rechtvaardigen in het geval van uw terugkeer naar dit land.

Bovendien toont u niet aan dat u geen toegang zou hebben tot medische zorg in Griekenland. U ging voor het probleem aan uw knie nooit naar het ziekenhuis in Griekenland (CGVS p. 20). Dat u naar organisaties ging die u voedsel en kledij verstrekten (CGVS p. 20), kan niet overtuigen als serieuze poging om medische verzorging te verkrijgen. Uw bewering dat de mensen in het ziekenhuis racisten zijn en dat ze u niet zouden helpen (CGVS p. 20), staat u op geen enkele manier. Bovendien heeft u niet aangeklaagd dat u racistisch behandeld werd (CGVS p. 20). Nochtans impliceert het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Verder vertelt u dat u in Griekenland nood had aan een medische behandeling, namelijk omdat u een keer ziek werd, maar dat u niet ontvangen werd in het ziekenhuis (CGVS p. 15, 19). U stelt dat u hen niet begreep en dat zij u niet begrepen, en dat het racisten waren. Daarom werd u volgens u niet geholpen (CGVS p. 19). U probeerde echter op geen enkele andere manier medische zorg te bekomen (CGVS p. 19). Ook heeft u nooit klacht ingediend bij de Griekse overheid nadat u bij het ziekenhuis niet geholpen werd (CGVS p. 19-20). Dat u geen Grieks sprak (CGVS p. 19-20), verklaart uw nalaten allerminst. Gelet op bovenstaande vaststellingen toont u dan ook niet aan dat u geen medische hulp zou kunnen verkrijgen in Griekenland.”

Bijgevolg, en gelet op het feit dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is de Raad van oordeel dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

8. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

9. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

3. Met zijn betoog ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 10 december 2025.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. Verzoeker verwijst naar zijn situatie in België en stelt ter terechtzitting dat hij een werkcontract van onbepaalde duur heeft en dit wil verder zetten. Verzoeker stuurt met dit betoog echter aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cf.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

3.3. De advocaat van verzoeker vraagt de beslissing af te wachten van de zaken van de Griekse statushouders die behandeld werden op de zitting van 7 januari 2026 van de Verenigde Kamers van de Raad. Er wordt echter geen gewag gemaakt van een wettelijke grondslag die de Raad verplicht de uitspraak in onderhavige zaak uit te stellen in die zin.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 10 december 2025 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP